

Bianca Levar

Prošlost

Svi znaju za sretne bajke, nevine princeze, ljubomorne vještice i zvijeri. Ali, znamo li za prošlost tih zločinaca, vila, čudovišta i princeza?

Nitko ne postane zločest samo odjednom, svi imaju barem jedan razlog. Možda je maćeha iz Pepeljuge izgubila nekog voljenog ili je vještica iz Snjeguljice imala strašno ružno i tužno djetinjstvo. To nikad nismo čuli ni znali.

Možda su princeze, nakon što je bajka završila, postale isto vještice. I, ako ste sada mislili da to nikada nećemo saznati, varate se, jer moja je mašta meni sve ispričala.

Pa, sad ću ja to podijeliti s vama.

Krećemo! Davno, prije 1000 godina, iza 20 gora, 10 mora, bio je bal za princeze i prinčeve, za kraljice i kraljeve. Tu je bila i maćeha, tada princeza Dorota. To je bila maćeha iz Pepeljuge. Ona, kad je bila mlada, bila je vesela i dobra princeza. Njezini roditelji bili su kralj i kraljica. Sada mislite: „ Blago njoj, ona je princeza. Što je tu loše?“ Ništa tu nije loše! Samo ne znate kakvi su bili njezini roditelji. Bili su bogati i sebični. Voljeli su putovati, ali bez princeze Dorote. Ona je stalno bila zaključana u dvorcu da ne pobjegne.

Imala je ona bazen, park, ogromnu sobu, puno novaca, skupu robu... San svake djevojčice. No, ona nije htjela to. Radije bi bila beskućnik, nego da nikada ne vidi svoje roditelje. Vidjela bi ih ona jedan dan kad se vrte s putovanja, ali ni tada nisu obraćali pozornost na nju.

Jednoga dana kad su roditelji, kao i obično, otišli na put u Pariz, Dorota je, kao i obično, maštala kako i ona putuje i kako će jednoga dana imati djecu, ali neće putovati bez njih i cijelo će se vrijeme družiti s njima.

Prošlo je mjesec dana, a roditelji nisu došli kući. To ju je malo zabrinulo, ali mislila je da su ostali duže. Nije ih bilo prvo 2, pa 3, pa 4 mjeseca. To ju je jako zabrinulo. Prošle su 3 godine i ona je znala da ih nitko više neće vidjeti. Nikada nije saznala što im se dogodilo, ali vjeruje da nije bilo lijepo.

Od toga dana Dorota više nije vjerovala u sreću, samo u tamu. I vjerovala je da ako ona nije sretna, nitko drugi ne zaslužuje biti sretan.

Prošlo je par godina i dobila je 3 predivne djevojčice. Jedna se zvala Ela, druga Lena i treća Dorothea. Ela je bila najstarija, Lena druga najstarija i najmlađa Dorothea.

Njima je davala sve što ih usrećuje i sve što žele. Mislila je da nitko ne treba dobiti sve što želi, osim njih. Prošle su godine pa su se djevojčice jako razmazile, a kad se Dorota udala za drugog supruga koji je već imao kćer, Dorota je bila presretna.

Voljela je Pepeljugu kao svoju kćer, ali Leni, Eli i Dorothei se to nije sviđjelo. One su naredile svojoj majci da Pepeljugu pretvori u sluškinju. Dorota, teška srca, poslušala je naredbu svojih kćeri. Ubrzo Pepeljuga ostane bez oca koji pogine u nesreći. Nakon toga, život Pepeljuge postane horor. Imala je toliko prepreka i izazova, ali je radila. Imala je toliko težak i užasan život, ali nije odustajala. Tako jednom dođe pismo da sve djevojke, sirote i bogate dođu na bal. Pepeljuga se iznenadi i bude presretna. Mislila je da ima mogućnost da ide, ali kakve sestre ima, nije ni čudo da ne može ići. Nakon početnih problema ipak je otišla na bal i znate sve iz bajke kako je bilo. Ali, kada je princ tražio savršen par za cipelu i nogu, nije ispričano ispravno jer zapravo najmlađa kćer Dorothea je imala istu veličinu noge kao i Pepeljuga. Ali, maćeha je znala da cipela pripada Pepeljugi te je svojim čarobnim moćima, za koje nikad nitko nije znao, začarala Dorotheu i imala je preveliku nogu.

Sada možete vidjeti da je maćeha u dubini duše voljela Pepeljugu.

A što se dogodilo vještici iz Snjeguljice? Ili vuku iz Crvenkapice? To mi mašta još nije ispričala. A tebi? Ako je, javi mi!

Do idućeg puta, srdačan pozdrav.